

VÁROS_SZÖVET_TERV

BME ÉPÍTÉSZEKTÖRTÉNETI ÉS MŰEMLÉKI TANSZÉK

TANSZÉKI TERVEZÉS 2 (TT2) / TANSZÉKI TERVEZÉS 3 (TT3) / SZERKEZETI
KISKOMPLEX (S711)

„tradíció nélkül semmit nem lehet csinálni”

(Vajda Lajos levele 1936. aug. 11.)

Vajda Lajos – ahogyan magát nevezte – „*a szentendrei festő*” saját korszerű formanyelvének keresése közben, mellyel hidat kívánt verni múlt és jelen között, írta le a fenti sort. Valamivel később, Vajda festészetét értelmezve Hamvas Béla a következőképpen fogalmaz: *„Az elveszett mitikus kép felmerülése még nem teszi élővé a hagyományt. Ha kibontását nem folytatják, akár újabb babonák és erőszak tárgya lehet. A „kép”, a mítosz felmerülése jelenkortudat nélkül irreális.”* Majd hozzáteszi: *„A folytatás sohasem utánzás, hanem az, amit a szó mond, folytatás.”*

Némi pátozzsal fogalmazva a „kiskomplexes” tervezési tárgyak keretében meghirdetett tatai témák vezérlő elve is a fenti gondolatok aktuális értelmezése volt az építészet kontextusában. Hogyan folytatható a hely szellemét a hely testében őrző kisvárosi építészeti hagyomány korszerű építészeti eszközökkel? Hogyan építhető tovább – hogyan tehető éppé – a szakadozott városszövet úgy, hogy abban a folytatás, a folytathatóság szándéka, szelleme nyilvánuljon meg?

A háromféle tervezési tárgy különféle aspektusból felvetett tervezési témái tulajdonképpen ezekre a kérdésekre keresnek és adnak különböző mélységű, de az kezdő tervezők szándéka szerint hitelesnek ítélnélhető és az értékvédelmi aspektust szem előtt tartó választ.

Az *újdomság* érték (Riegl-féle értelmezése) szempontjából legsokrétűbb választ talán a TT3-as tervek adják, hiszen ott a kiinduló pontot a városszövet térbeli és időbeli változásainak elemzése jelentette és új épületek tervezéséig ívelt a folytatás irányát kijelölő építészeti válasz. A *régiség* érték (Riegl-féle értelmezése) szempontjából a legmélyebb értelmezést talán a TT2-es tervek jelentik, hiszen ott a feladat egy konkrét tér történetileg hiteles és részletekbe menő rekonstrukciója volt a feladat. A használati érték (ugyancsak Riegl-féle értelmezése) szempontjából viszont az S711 „fedőnevű” szerkezeti kiskomplexes tárgy szolgált a legtöbb tanulsággal és tapasztalattal a hallgatók számára.

Kiállító hallgatók:

TT2:

Fehér Krisztina
Kovács Ádám
Szabó Balázs
Szalai Richárd

TT3:

Bányai Ágnes
Engloner Gyöngyvér
Fehér Krisztina
Hartyáni Csenge
Kovács Ádám

Lakomcsik Attila
Lamann Mónika
Orbán Ágnes
Szabó Balázs

S711:
Dombi Anna
Tempfli M. Szilárd
Vass Szilvia

Konzulensek:
Szalai András és Pazár Béla